

עת"א 44111/05/14 - היועץ המשפטי לממשלה נגד ועדת השחרורים, ריאד עבד אל קאדר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 44111-05-14 היועץ המשפטי לממשלה נ' עבד אל קאדר(אסיר) 27 מאי 2014
לפני:

כב' השופט אברהם טל, נשיא-אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותר
נגד
המשיבים
היועץ המשפטי לממשלה
1. ועדת השחרורים
2. ריאד עבד אל קאדר

נוכחים:

ב"כ העותר - עו"ד יוגב

המשיב 2 וב"כ המשיב 2 - עו"ד גיא שמר, עו"ד ברעוז ועו"ד ברנסי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב 2 (להלן: "המשיב") מרצה עונש מאסר שני למשך 22 חודשים, בגין הרשעתו בעבירות של קשירת קשר לפשע, סחיטה באיומים, איסור הלבנת הון, מסירת רישום כוזב נושא תפ"ח

387739-01—3 (בימ"ש מחוזי מרכז) וביום 19/5/09 החליטה המשיבה 1 (להלן הועדה") לשחרר אותו על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של מרכז אל אמל ובתנאים נוספים, לרבות חזרה לטייבה במעצר בית לילי, שבסיפא החלטת הועדה.

החלטה זו היא נושא העתירה שבפנינו.

העותר טוען בכתבה עתירה כי שגתה הועדה כאשר לא ייחסה את המשקל הראוי למידעים חסויים שהוצגו בפניה והמלמדים על המסוכנות הצפויה מהמשיב באם ישתחרר על תנאי, לרבות בתנאים שבהם החליטה הועדה לשחררו. כמו כן, טוען העותר כי הועדה לא ייחסה משקל מכריע לכך שהמשיב שוחרר מוקדם ממאסר קודם וחזר לסורו

עמוד 1

וכן הוא טוען כי שגתה הועדה בכך ששחררה את המשיב על תנאי למרות שלא יצא לחופשות במהלך מאסרו.

העותר טוען עוד כי הועדה שגתה כאשר ייחסה משקל למסמך "הצהרת הסולחה" שהוצג בפניה ובפניו שכן מדובר במסמך מודפס ולא חתום שנערך על ידי משפחת המשיב והמשפחה היריבה מספר ימים לפני מועד הדיון בועדה ושיש בו רק הצהרת כוונות כללית בטרם עריכת סולחה.

לטענת העותר אין בעובדה שנותרה למשיב יתרת מאסר קצרה עד לשחרורו בתום מאסרו המלא (4 חודשים) כדי להצדיק את שחרורו על תנאי.

ב"כ המשיב תומך בהחלטת הועדה וטוען כי אין ללמוד מהתנהגותו של המשיב נושא מאסרו על מסוכנותו לאור התיקון המשמעותי בכתב האישום המקורי שהוגש נגדו במסגרתו נמחקה העבירה הקושרת אותו לארגון פשיעה.

כמו כן טוען המשיב כי הועדה בחנה את כל המידעים שהוצגו בפניה ובפניו ורק מידע אחד ממהלך מאסרו של המשיב נראה לה בעייתי אך גם הוא לא מנע, ובצדק, את שחרורו המוקדם של המשיב.

עיון בהחלטת הועדה מעלה כי היא היתה ערה להשתייכותו של המשיב לארגון פשיעה ולא התעלמה מהתנהגותו החיובית של המשיב במהלך מאסרו ומתקופת המאסר הקצרה שנותרה לו עד שחרורו המלא.

הועדה התייחסה להסכם ההודנה שהוצג בפניו וקבעה כי לא היו הפרות של הסכם זה בתקופה האחרונה, עובדה שגם העותר לא חולק עליה.

הועדה לא התעלמה מהעובדה שהמשיב לא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו אך הדבר הוסבר בירת מאסרו הקצרה ומנגד הסתמכה על התוכנית הטיפולית של מרכז אל אמל, איתה מסכים המשיב לשתף פעולה.

בכל הקשור לשאלת מסוכנותו של המשיב, הגדירה הועדה את המצב כ"מצב בעייתי יותר".

אף אנו, כמו הועדה, סבורים שהמצב מבחינת מסוכנותו הצפויה של המשיב אם ישתחרר על תנאי הוא מצב בעייתי, בלשון המעטה.

הבעייתיות עולה מתוך המידעים החסויים שהוצגו בפניו ממהלך מאסרו של המשיב, אחד מהם מהזמן האחרון יחסית.

מהמידעים החסויים המתייחסים למשיב עצמו ולא רק לאחרים, עולה המסוכנות הצפויה ממנו באם ישוחרר על תנאי, ולו בתנאי השחרור שנקבעו על ידי הועדה. (ראה ידיעה 138 וידיעה 905).

יש באמור במידעים אלה, כאשר מצטרפים למידעים שהתקבלו לפני תחילת מאסרו של המשיב כדי להביא למסקנה שבאם ישוחרר על תנאי הוא עלול לפגוע באחרים, גם ללא קשר להסכם ההודנה.

אנו ערים לכללי ההתערבות של ערכאה שיפוטית בהחלטת ועדת שחרורים, שהיא החלטה מנהלית, כפי שנקבעו בפסיקה שהוצגה בפניו על ידי ב"כ המשיב. עם זאת, יש בהחלטת הועדה, אשר לא נתנה את המשקל הראוי למידעים שהוצגו בפניה ובפניו כדי להפוך אותה להחלטה החורגת ממתחם הסבירות ומצדיקה את דחיית החלטתה.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את העתירה ומבטלים את החלטת הועדה מיום 19/5/14 שהחליטה על שחרורו של המשיב על תנאי.

ניתן והודע היום כ"ז אייר תשע"ד, 27/05/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב 2.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**